

15 oktober 2019

'Hightech voordeur' in IJmuiden

Bij de terugvaart kregen we een ansichtkaart. Zo'n kaart waarop je, als je hem heen en weer draait, de voorstelling ziet veranderen. Deze voorstelling was het oude sluis complex en dan bij draaiing van de kaart het nieuwe sluiscomplex. Je zag zo in een oogopslag wat er blijft, wat er verandert en wat er nog moet worden afgegraven. Heel verhelderend.

Wat een project om de allergrootste schepen naar Amsterdam te krijgen. De sluis wordt 500 m lang, 70 m breed en 18 m diep. Aannemersconsortium OpenIJ in opdracht van Rijkswaterstaat werkt aan de bouw van de sluis. De sluis - die tevens als waterkering dient - wordt veel hoger dan de bestaande, waardoor deze meer hoogwater aankan. Met 8,85 m boven NAP wordt de zeesluis van IJmuiden één van de hoogste waterkeringen van Nederland. Begin 2022 moet hij klaar zijn.

En bovendien, heel belangrijk, de schepen zijn niet meer afhankelijk van het getij, ze kunnen nu 24/7 geschut worden. Deze nieuwe sluis is er voor de komende honderd jaar.

Twee foto's van de "wiebel" ansichtkaart.

Bij aankomst, om elf uur s 'ochtens, in IJmuiden waren we aangenaam verrast door het prachtige uitzicht in het restaurant. Eigenlijk het uitzicht wat we hebben als we uit de sluis komen naar zee. Maar dan vanuit een hoger perspectief. Wat een overzicht! Nodigt uit om nog een keer te gaan.

Heerlijk kopje koffie en gezellig bijpraten.

Onze lunch was een viscombinatie die heel smaakvol was opgesteld. Door de hoog opgestelde toren met drie borden erop. Een high-fish zou je kunnen zeggen.

Voort naar de ferry die ons naar het gebouw SHIP bracht. Langs het bunkermuseum-eiland. Een aanrader, hoorde ik, voor de wat oudere kleinkinderen.

Het regende en de wind was een vijf, toch als je binnen bent is daar niets meer van te merken, terwijl SHIP bovenop de dijk staat en stevig weerstand biedt tegen de weersomstandigheden.

Onze gidsen waren Jochem en Rien. We zagen een film over een schipverplaatsing van IJmuiden naar Amsterdam, in die tussentijd de Afrika en Amerika haven bezoekend. Wat zijn we klein op zo'n film. Een vlieg aan de zijkant waar het grote schip om heen manoeuvreert. Daarna een zaal met de sluizen. Afsluitend een zaal waar we informatie kregen over de bouw van zo'n grote sluis en wat daarbij komt kijken. De opwaartse kracht van zo'n sluis, terwijl je toch denkt dat dat enorme gewicht voor verankering zorgt . Nee, hij wordt door het grondwater om hoog gedrukt en dus wordt de sluis verankerd. Als de vloer van de sluis is gestort worden er toch weer gaten in geboord om het grondwater erdoor heen te laten komen en zo het drukverschil op te heffen.

De drie deuren die uit Korea zijn gekomen werd mooi getoond in een film. Jammer dat de opdracht niet aan Nederland zelf is toegekend . We kregen uitleg over de reservedeur, die een speciale plaats krijgt: aan de oostkant net binnen naast de laatste sluis. Aan alles is, terecht, in detail nagedacht.

We hebben veel geleerd en weten dat de water ingenieurs het fantastisch doen in Nederland.

Met dank, namens allen, aan Ruud Kikkert die het voor ons heel goed heeft georganiseerd.

Jose Diederix